

Oikeustapauskokoelma

Asia C-287/17

**Česká pojišťovna a.s.
vastaan
WCZ, spol. s r.o.**

(Okresní soud v Českých Budějovicíchin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö – Yritysoikeus – Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjuminen – Direktiivi 2011/7/EU – 6 artiklan 1 ja 3 kohta – Saatavan perintäkulujen korvaaminen – Velallisen maksuviivästyksen johdosta annetuista maksumuistutuksista aiheutuneet kulut

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 13.9.2018

Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjuminen – Direktiivi 2011/7/EU – Oikeus saada korvausta perintäkuluista – Maksumuistutuksista aiheutuneet kulut – Mahdollisuus saada kiinteän määrän ylittävä kohtuullinen korvaus

(Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/9 19 perustelukappale ja 6 artikla)

Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EU 6 artiklaa on tulkittava siten, että siinä tunnustetaan velkojalle, joka vaatii korvausta velalliselle tämän maksuviivästysten vuoksi osoittamistaan maksumuistutuksista, oikeus saada tällä perusteella kyseisen artiklan 1 kohdassa säädetyn 40 euron suuruisen kiinteän summan lisäksi saman artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kohtuullinen korvaus siltä osin kuin nämä kulut ylittävät tämän kiinteän summan.

Se, että direktiivin 2011/7 johdanto-osan 19 perustelukappaleessa todetaan, että tässä direktiivissä olisi säädettävä kiinteästä vähimmäissummasta hallinnollisten kulujen ja maksuviivästyksistä aiheutuneiden yrityksen sisäisten kulujen korvaamiseksi, ei myöskään sulje pois sitä, että velkojalle voitaisiin myöntää kohtuullinen korvaus näistä kuluista siltä osin kuin kiinteä vähimmäissumma on riittämätön. Lisäksi on niin, että vaikka kyseisessä johdanto-osan perustelukappaleessa täsmennetään, että kiinteällä korvaussummalla olisi pyrittävä rajoittamaan perintään liittyviä hallinnollisia ja sisäisiä kuluja, tämä toteamus on kuitenkin luettava koko kyseisen perustelukappaleen valossa. Tästä seuraa, että unionin lainsäätäjät on kyseisellä täsmennyksellä vain korostanut sitä, että 40 euron suuruisen kiinteän korvauksen automaattisuus toimii kannustimena sille, että velkoja rajoittaa perintäkulunsa tähän summaan, mutta sillä ei kuitenkaan suljeta pois sitä, että velkoja voi tarvittaessa saada suuremman kohtuullisen korvauksen, joka ei kuitenkaan ole automaattinen.

(ks. 36–38 kohta ja tuomiolauselma)